

Arrest

nr. 326 001 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 16 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 december 2024 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat S. HOOYBERGHS, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 27 juli 2022, diende op 1 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 17 oktober 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/08/2022

Overdracht CGVS: 29/09/2022

U werd op 30 oktober 2023 op het Commissariaat-Generaal gehoord van 08.35 uur tot 12.15 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtu – Afghanistan machtig is. Uw advocaat, Meester Kelsey CASIER, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pasjtoen origine te zijn. U bent geboren in een vluchtelingenkamp in Pesjawaar Pakistan, maar verhuisde in 2008 met uw familie naar het twaalfde district in Kaboel. Uw vader had samen met H.K., een oude vriend, een bedrijf opgericht dat steen tot gruis vermaalde. Uw vader overleed ongeveer in 2014-2015. Na zijn dood nam H.K. voor vier jaar de leiding van het bedrijf over. Nadat u eerder werkzaam was als vrachtwagenchauffeur, nam u nadien de leiding over in het bedrijf van H.K. waarna hij zich inzette voor de technische afdeling van het bedrijf. Zo'n acht of negen maanden voor de machtsovername in augustus 2021 nam u een zekere A. in dienst als kok. Zo'n vier maanden nadat hij gestart was in het bedrijf schoot hij op een avond een dorpeling neer in de regio waar u werkte. Nadien vluchtte hij weg. U kwam dit incident de volgende ochtend te weten via drie getuigen. De man, die bovendien lid van de taliban bleek te zijn, was niet meteen gedood, maar overleed vijf dagen later. De volgende dag werd u door de malik van het dorp waar de man van afkomstig was, ingelicht over zijn overlijden. U werd gevraagd om de dader terug te vinden. U ging naar de provincie Logar waar A. beweerde afkomstig te zijn en vroeg daar rond over de man. Niemand leek hem te kennen. U lichtte de malik hierover in dewelke u aanraade om naar het dorp te komen en de dorpelingen een antwoord te geven omdat zij u mede verantwoordelijk achten voor het incident daar u de man had aangenomen in het bedrijf. U weigerde dit op aanraden van Z., een prominent figuur in de regio. U ging de eerste tien dagen niet meer terug naar het bedrijf. Op de tiende dag werd u opgebeld door onbekende dorpelingen van het slachtoffer die u vroegen om naar het dorp te komen. U weigerde opnieuw op aanraden van Z. Drie dagen later kwam de malik naar de fabriek en vroeg dat u zou verschijnen in het dorp. Z. stond hem te woord en weigerde dit opnieuw. Z. raadde u aan om de fabriek te verplaatsen naar een andere locatie, hetgeen u deed. Nadien werd u nog drie keer opgebeld: eerst een maand later, vervolgens vijftien dagen later en opnieuw vijftien dagen daarna. Z. stond hierbij meestal de onbekende bellers te woord, schold hen uit en daagde hen uit om uit de anonimiteit te stappen. Nadien werd u niet meer opgebeld. De dag na de machtsovername was u bij uw neven wanneer H.K. u liet weten dat de dorpelingen en taliban naar het bedrijf waren gekomen op zoek naar u. Later die avond belde ook uw broer T.G. u op om te laten weten dat ze ook bij u thuis gekomen waren. Dertien dagen na de machtsovername werd uw broer T.G. gearresteerd door de taliban. Twee dagen later verliet u het land. Toen u in Turkije was, werd uw broer T.G. vrijgelaten door tussenkomst van de imam. U kwam na een reis van ongeveer tachtig dagen toe in België op 27 juli 2022, waarna u op 1 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ongeveer in maart of april 2023 werd Z. vanuit Iran teruggestuurd naar Afghanistan en enkele dagen later dood teruggevonden. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u medeplichtig wordt geacht aan de moord op een dorpeling doordat u de moordenaar had aangenomen in uw bedrijf.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten in kopie neer: uw paspoort; uw taskara; drie contracten van het steenverwerkingsbedrijf; een overdrachtsdocument; zeven foto's met betrekking tot het steenverwerkingsbedrijf waaronder een foto van uzelf met H.K.; en vijf foto's van uzelf, Z. en zijn lichaam.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Hoewel er in de eerste plaats niet meteen getwijfeld wordt aan uw tewerkstelling voor een steenverwerkingsbedrijf, bent u er niet in geslaagd om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat uw vader medeoprichter was van het bedrijf en dat u zelf medeverantwoordelijke werd in de laatste jaren. Vooreerst levert u geen enkel begin van bewijs dat uw vader medeoprichter was van het bedrijf. Meer nog, hoewel u beweert dat uw vader de medeigenaar en medeoprichter was van het bedrijf (NPO, p. 6 en 10), was de fabriek reeds van bij de oprichting genoemd naar H.K., (NPO, p. 9 en 11). Ook uit het overdrachtsdocument dat u voorlegde blijkt dat het bedrijf wel degelijk zijn naam droeg. Nergens wordt de naam van uw vader vermeld, wat opmerkelijk is als hij samen met H.K. het bedrijf zou opgericht hebben. Ook inde door u neergelegde documenten wordt uw vader nergens vermeld. Wanneer u hierop gewezen wordt,

antwoordt u slechts dat H.K. een bekende was in het dorp en ook de nomaden hem kende en het op zijn naam werd opgericht (NPO, p. 11). Bovenstaande vaststellingen doen ernstig vermoeden dat H.K. de effectieve leiding had van het bedrijf. Ook uw eigenaarschap van het bedrijf kon u niet aannemelijk maken. De door u neergelegde documenten – drie contracten en een overdrachtsdocument - kunnen immers niet overtuigen. Zo is het in de eerste plaats bijzonder opmerkelijk dat u, als eigenaar van een bedrijf en belast met de rekeningen van aankoop en verkoop en het personeelsbestand slechts in het bezit zou zijn van vier documenten. Bovendien missen de drie met pen ingevulde bladzijden waarvan u beweert dat het contracten zijn (NPO, p. 7) bewijswaarde daar deze eenvoudigweg op elk moment door eender wie opgesteld kunnen zijn. Betreffende deze documenten kan voorts opgemerkt worden dat het louter gaat om kopieën, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden en waarvan de bewijswaarde aldus hoe dan ook bijzonder relatief is. Te meer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat vervalste documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf). De waarde van Afgaanse documenten is bijgevolg bijzonder relatief. Op het enige niet handgeschreven document staat louter dat u in november 2020 een klerk of secretaris was in het bedrijf. Met betrekking tot het beeldmateriaal van het steenverwerkingsbedrijf – u legde zeven foto's neer van uzelf en anderen bij graafmachines en ander bouw materiaal – dient te worden gesteld dat deze beelden geen uitsluitsel geven over de identiteit van de personen noch van de omstandigheden waarin deze beelden gemaakt werden. Uit niets blijkt dan ook dat het hier gaat over H.K. en ander personeel van het bedrijf, laat staan dat hieruit blijkt dat u de eigenaar was van het bedrijf. Dat u geen overtuigende documenten met betrekking tot het steenverwerkingsbedrijf neerlegt, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid dat u de eigenaar was van datzelfde bedrijf. Bovendien bent u tegenstrijdig over de positie die u in het bedrijf bekleedde. Zo beweerde u aanvankelijk nog bij de DVZ dat u slechts een arbeider was in het bedrijf van uw vader (Verklaring DVZ, vraag 12). Later stelt u uw rol bij en poneerde dat u samen met H.K., de zakenpartner van uw vader, het bedrijf runde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat u alle rekeningen bijhield, belast was met de aan- en verkoop van materialen en de rekeningen van de dampen bijhield (NPO, p. 11), hetgeen bezwaarlijk het werk van een arbeider genoemd kan worden. Dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u mede-eigenaar was van het bedrijf dat uw vader heeft opgericht en u bijgevolg ook de aanwervingen deed blijkt bovendien uit het feit dat uw vader zes zonen heeft, maar buiten u geen enkele andere zoon werkzaam was in het bedrijf. Nog merkwaardiger is dat u de leiding van het bedrijf zou overnemen en niet uw oudste broer. Bovenstaande vaststellingen in acht genomen, wijst alles erop dat u louter een werknemer was in het bedrijf.

Daarnaast bent u er niet in geslaagd om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat een inlichtingenagent zich voordeed als kok in de fabriek om vervolgens een moord te plegen. Zo blijkt uit het feit dat hij loog over zijn afkomst dat A. reeds voor zijn tewerkstelling in het bedrijf het plan had om in alle geheimzinnigheid inlichtingenwerk op te zetten. Bij dit inlichtingenwerk kunnen echter bijzonder ernstige vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst is het immers merkwaardig dat een medewerker van de inlichtingendienst zou onderduiken en infiltreren in een fabriek die gelegen is in een door de overheid gecontroleerd gebied (NPO, p. 6, 9 en 10). Logischer is dat een inlichtingenagent zou infiltreren in gebied dat door de taliban gedomineerd wordt. Des te opmerkelijk is dat de inlichtingenagent actief was als kok in de fabriek. Nochtans zaten de taliban aan de rivier waar de stenen voor het bedrijf werden opgehaald (NPO, p. 6, 8, 9, 19, 20, 21, 23 en 28). Hoe A. vanuit zijn functie als kok in het bedrijf informatie kon verzamelen over de taliban die aan de andere kant van de rivier waren, blijft dan ook gissen. Het nut van een job als kok in gebied dat door de overheid gecontroleerd wordt voor de inlichtingendiensten is dan ook geheel onduidelijk. Daarnaast bent u er niet in geslaagd om de moord op het talibanlid aannemelijk te maken. Hoewel u nochtans het belang van bewijsstukken hoog acht gelet op de documentatie en het beeldmateriaal van het steenverwerkingsbedrijf dat u spontaan voorlegde, toont u de moord op het talibanlid niet aan.

Indien een inlichtingenagent werkelijk zoveel moeite zou doen – de man werkte vier maanden als kok (NPO, p. 13) - om de persoon in kwestie te elimineren, mag nochtans verwacht worden dat het hier gaat om een belangrijk lid van de taliban waarover enige informatie is verschenen. Dat de inlichtingendiensten zoveel moeite zouden doen om een eenvoudig lid van de taliban uit de weg te ruimen, is immers weinig geloofwaardig. U kan voorts niet met zekerheid de naam van het slachtoffer weergeven (NPO, p. 15). Wanneer gepolst wordt naar zijn achternaam, antwoordt u slechts met de algemene roepnaam voor de nomaden, namelijk 'kutchi' (NPO, p. 16). U vermoedt voorts slechts dat deze nomaden van de provincie Khost afkomstig waren (NPO, p. 16). Dat u niet meer informatie heeft over het slachtoffer van de hele zaak is niet aannemelijk.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u gevisieerd werd omwille van gepercipieerde betrokkenheid bij de moord. Zo was u in de eerste plaats niet eens in de buurt van het incident die nacht en werd u slechts de volgende ochtend erover ingelicht (NPO, p. 11 en 17). Hierop gewezen, antwoordt u slechts dat u verantwoordelijk wordt geacht omdat u A. aannam (NPO, p. 28). Deze uitleg kan niet overtuigen gelet op uw weinig geloofwaardige verklaringen over uw eigen rol in het bedrijf alsmede de vaststelling dat H.K. eveneens een

belangrijke rol in het bedrijf had. Het is dan ook niet aannemelijk dat u als enige geïnterviewd zou worden voor betrokkenheid bij de moord. Nochtans beweert u dat H.K. helemaal geen problemen had (NPO, p. 27). Meer nog, hij woont momenteel nog steeds in het land in dezelfde regio waar het bedrijf gelegen was (NPO, p. 8). Dat hij op geen enkel moment door de dorpingen of de taliban aangesproken werd over het voorval - naast het moment waarop hij hen doorverwees naar u - is niet geloofwaardig daar H.K. (mede)oprichter/verantwoordelijke was van het bedrijf dat nota bene zijn naam droeg. Aangezien het bedrijf zijn naam droeg kan bovendien verwacht worden dat ook hij een zekere mate van inspraak had bij de aanwerving van nieuwe personeelsleden, temeer daar het bedrijf slechts vier werknemers kende (NPO, p. 12). U beweert wel dat hij geen problemen had omdat hij zelf aangaf dat hij er niets mee te maken had en u aanwees als diegene die de man had aangenomen (NPO, p. 27 en 28), doch dit werpt geen ander licht op de merkwaardige vaststelling dat hij niet door de taliban geïnterviewd werd daar men mag verwachten dat ook hij, gelet op zijn functie binnen het bedrijf, op zijn minst in aanmerking kwam om grondig ondervraagd te worden over het voorval. De vaststelling dat hij op geen enkel moment problemen ondervond en nog gewoon in het land verblijft zonder problemen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de manier waarop u trachtte om problemen te voorkomen weinig overtuigend. Zo meent u dat u zelf naar Logar ging naar de plek waar A. van beweerde afkomstig te zijn om hem terug te vinden via een foto (NPO, p. 17). Gevraagd wie u aansprak, antwoordt u dat u naar verschillende huizen ging en mensen op straat aanklampte (NPO, p. 17). U meent dat u niet specifiek naar een bepaalde persoon ging, maar iedereen die u tegenkwam over hem vroeg (NPO, p. 19). In totaal betrof het slechts vijf of zeven mensen die aan de moskee stonden (NPO, p. 19). Gevraagd waarom u bijvoorbeeld niet naar de dorpsouderen, de moellah of de malik ging, antwoordt u dat u reeds mensen tegenkwam die hem niet kenden en het dus ook niet meer nodig was om door te vragen (NPO, p. 19). Dat u wel een tocht van twee uur en half zou ondernemen (NPO, p. 17) om lukraak een handvol mensen aan te spreken over de man, maar niet eens de moeite zou doen om de prominente figuren van het dorp hierover aan te spreken, is opmerkelijk. Daarnaast beweert u dat u ook via uw collega-chauffeur - die u in contact bracht met de man (NPO, p. 13 en 19) - trachtte om meer informatie te bekomen. Ook deze had echter hoegenaamd geen informatie over de kok (NPO, p. 19). Hij wist zelfs niets over zijn familie en afkomst (NPO, p. 19). De chauffeur kende hem klaarblijkelijk slechts via een ander bedrijf waar zij eerder samenwerkten (NPO, p. 19). U weet echter niet bij welk bedrijf zij samenwerkten en bent daar ook niet gaan horen of zij meer wisten over de man (NPO, p. 19). Dat ook de persoon die u in contact bracht met de man niet meer informatie kon verstrekken en klaarblijkelijk niets over de man wist hoewel ze in het verleden reeds samenwerkten, is opvallend. Dat u vervolgens niet op zoek ging naar meer informatie over de man bij zijn vorige werkgever is ongeloofwaardig indien u werkelijk in de problemen kwam met de taliban omwille van deze onbekende man. Buiten naar Logar gaan en de ex-chauffeur aanspreken, hebt u echter niets gedaan te hebben (NPO, p. 18). Dat u omwille van de problemen niet eens naar de overheidsinstanties stapte hoewel u in een regio woonde dat volledig onder controle was van de overheid (NPO, p. 6) is weinig geloofwaardig. Ook deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Uw asielaanvraag en de bedreigingen die u kreeg worden verder op fundamentele wijze ondergraven doordat u eerder bij de DVZ met geen woord repte over Z. die tijdens uw persoonlijk onderhoud nochtans door u naar voren wordt geschoven als een belangrijke protagonist. Zo stond Z. de malik te woord toen deze naar het bedrijf kwam (NPO, p. 21). Op aanraden van Z. verplaatste u vervolgens ook het bedrijf (NPO, p. 8 en 18). Bovendien kwam Z. meermaals tussen wanneer u door de dorpingen en de taliban opgebeld werd (NPO, p. 20, 21 en 23). Het was dan ook Z. die volgens u de hele situatie verpestte doordat hij de dorpingen probeerde omdat hij hen lafaards noemde die zich verstopten en eiste dat ze zouden ophouden met u te bellen (NPO, p. 8, 9, 20, 21 en 23). Meer algemeen was Z. dus diegene die het voor u opnam en u ondersteunde (NPO, p. 9, 20 en 22). Dat u dan ook bij de DVZ naliert om zijn naam een enkele keer te vermelden, doet de wenkbrauwen fronsen. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u bij de DVZ telkens onderbroken werd door de tolk en in het kort moest vertellen wat er aan de hand was en dat u wel kort vermeldde dat iemand u ondersteunde (NPO, p. 28). Deze uitleg vindt evenwel geen weerslag in het verslag dat gemaakt werd op de DVZ, dat u ter goedkeuring ondertekende. Uit dit verslag blijkt overigens hoegenaamd niet dat u het kort moest houden daar u uitgebreide verklaringen aflegde over andere protagonisten zoals H.K., A., uw broer T.G. en zelfs uw neven in Kaboel (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Het eenvoudige feit dat u Z. niet vermeldde bij de DVZ doet dan ook ernstig vermoeden dat u pas later zijn rol in uw asielaanvraag toevoegde. Daar kan nog aan toegevoegd worden dat u niet weet wie hem doodde (NPO, p. 26). U heeft voorts ook geen details over zijn dood: u weet niet waar hij geraakt was en zelfs niet waar zijn lichaam teruggevonden werd (NPO, p. 26). Of zijn familieleden na zijn dood nog problemen kenden, is u eveneens onbekend, hetgeen opmerkelijk is daar u nog contact had met zijn zoon en via hem de foto's die u neerlegde bekwam (NPO, p. 27). Wat betreft deze foto's kan bovendien nog aangestipt worden dat u niet op onomstotelijke wijze aantoont dat Z. overleden is. Aan de foto's van zijn lichaam kan immers geen waarde gehecht worden, uit niets blijkt immers waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's genomen zijn, laat staan dat er aangenomen kan worden dat de man op de foto

omkwam door toedoen van de taliban. Deze vaststellingen ondermijnen eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om uw asielrelaas op een geloofwaardige manier voor te stellen. Aangezien u er niet in bent geslaagd om uw problemen aannemelijk te maken, worden ook de vervolgingsfeiten die eraan gekoppeld zijn – u haalt aan dat de taliban u kwamen zoeken en uw broer T.G. arresteerden - volledig ondermijnd. Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op een bevreemdende vaststelling aangaande deze bezoeken van de taliban. Zo is het bijzonder opvallend dat onbekende talibanleden niet het huis binnenkwamen en nadat ze van uw broer te horen kregen dat u niet thuis was, gewoon vertrokken (NPO, p. 24). Dat de taliban niet eens de moeite zouden doen om binnen te komen bij u thuis en genoeg zouden nemen met het antwoord dat u niet thuis was, is niet aannemelijk indien zij erop gebrand zouden zijn om u terug te vinden.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van

deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP.

Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie

in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan.

Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met

mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen.

Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de

persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u in het kader van uw verzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Van uw paspoort en uw taskara legt u slechts een kopie neer, waardoor de authenticiteit van deze stukken niet nagegaan kan worden. Hoe dan ook wijst de reeds geciteerde informatie uit dat valse en vervalste Afghaanse documenten gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, waardoor de bewijswaarde van Afghaanse stukken zeer relatief is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het aanvullend protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen & schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur” en “Schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker is sinds zijn aankomst in België niet alleen verwesterd, maar heeft zich ook kunnen verzoenen met zijn geaardheid en heeft zich geout als homoseksueel. In zijn vrije tijd bezoekt hij gelegenheden die in de gay-community gekend zijn als ontmoetingsplaatsen. Ook bezoekt hij geregeld gaybars, waaronder de oudste gaybar te Brussel. Hij nuttigt hierbij ook alcohol. De seksuele contacten, met personen van hetzelfde geslacht, zijn wisselend. Een en ander is niet aan bod geweest tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker heeft dit niet spontaan verteld – uit schaamte en uit vrees dat dit bekend zou worden in de Afghaanse gemeenschap, maar anderzijds dient ook te worden vastgesteld dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele vraag werd gesteld naar de huidige situatie van verzoeker. De stukken die verzoeker voorlegt, maken evenwel duidelijk dat verzoeker oprecht is. De stukken bevatten objectieve bewijzen dat verzoeker dergelijke gelegenheden bezoekt (rekeninguittreksels/betalingsbewijzen) (stukken 10-11). Samen met de gedateerde foto's genomen in deze gelegenheden en/of samen met andere mannen (stuk 9) en duidelijke verklaringen van enkele van zijn seksuele contacten (stukken 5-8), vormen zij een duidelijk, ontegensprekelijk bewijs.

Omwille van zijn geaardheid en omwille van de losse, wisselende seksuele contacten met personen van hetzelfde geslacht, dient verzoeker te vrezen voor vervolging in Afghanistan. Lgbtq+-mensen worden actief opgejaagd door de machthebbers in Afghanistan. Er kan hierbij worden verwezen naar EUAA-rapport “Afghanistan – Country Focus” van november 2024. In dit recente rapport wordt beschreven hoe de ‘Morality

Law' van 31 juli 2024 relaties en seksuele betrekkingen tussen personen van hetzelfde geslacht verbiedt. Relaties tussen personen van hetzelfde geslacht worden bestraft met de doodstraf.

Sinds januari 2023 is verzoeker beginnen werken (stukken 2-3). Door de bestuurders van de firma wordt hij omschreven als waardevol en getalenteerd. Hij heeft op de bestuurders indruk gemaakt door zijn toewijding, bekwaamheid en professionele houding. Volgens hen heeft hij het potentieel om door te groeien tot lijnverantwoordelijke of operator. Hij is verantwoordelijk en zorgt voor de veiligheid van zichzelf en zijn collega's. Tevens geven de bestuurders aan dat hij zich snel heeft aangepast aan de bedrijfscultuur en respect voor diversiteit betoont en bereidheid om samen te werken met collega's van verschillende achtergronden (stuk 4). Verzoeker kleedt zich op een verzorgde, westerse manier. Verzoeker heeft omgang met personen van diverse nationaliteit en culturele achtergrond. Hij heeft geen bezwaar tegen alcoholgebruik en hij nuttigt zelf ook alcohol. Verzoeker heeft zich aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Zijn ontwikkeling in België vloeit onder andere voort uit zijn ervaringen op het werk (stuk 4) en zijn contacten met vrienden en collega's. Hierbij heeft hij normen en waarden aangenomen die de uitdrukking vormen van fundamentele rechten en vrijheden die door de internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Deze waarden en opvattingen zijn evenwel strijdig met degene die thans gelden in de Afghaanse samenleving.

De bestreden beslissing stelt geen geloof te kunnen hechten aan de verklaringen van verzoeker omtrent de gebeurtenissen in Afghanistan. Er wordt niet aan getwijfeld dat verzoeker werkte voor een steenverwerkingsbedrijf. Verzoeker heeft hiervan ook talrijke bewijzen voorgelegd. Ten onrechte wordt getwijfeld aan de leidinggevende functie van verzoeker, louter omdat het vakje 'geschoolde arbeider – vakman – techniek' werd aangekruist op de vragenlijst van de DVZ. Nochtans is het precies een geschoolde vakman/techniek die een dergelijk bedrijf kan runnen. Het CGVS schijnt uit het oog te verliezen dat het niet om een grote multinational gaat, en dat ook H.K. 'maar' een vakman was (én analfabeet). Verzoeker heeft geen enkele reden om hierover een onjuiste verklaring af te leggen. Wat de rol van A. betreft heeft verzoeker verklaard dat hij van mening is dat deze werkte voor de inlichtingendiensten. Verzoeker heeft hierover zelf geen uitsluitend gegeven. Ook indien dit niet zo zou zijn – de stelling van het CGVS, dan nog ondergraaft dit niet de geloofwaardigheid van verzoeker. Anderzijds is het wel logisch dat hij voor de daden van A. aansprakelijk werd gesteld door de dorpsbewoners, omdat in hun ogen hij deze persoon had aangeworven en hij diegene was die hem kende. De bestreden beslissing verwijt verzoeker dat hij de persoon 'Z.' niet heeft vermeld bij zijn verhoor bij de DVZ. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het verhoor bij de DVZ beperkt en kort dient te blijven. Het is normaal te noemen dat bij het langere interview, het persoonlijk onderhoud, meer aspecten aan bod komen. Het is niet zo dat verzoeker andere verklaringen heeft afgelegd. De bestreden beslissing komt dan ook te snel en op onredelijke wijze tot de conclusie dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn. De beoordeling is dan ook kennelijk onredelijk. Conclusie is dat verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens dient zijn aanvraag verder te worden onderzocht en de bestreden beslissing te worden vernietigd. Het middel is gegrond.

Verzoeker verwijst aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus naar de huidige humanitaire- en veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst naar richtlijnen van UNHCR en EUAA hieromtrent.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- arbeidsovereenkomsten F.B. NV (stuk 2);
- loonfiches 2023 en 2024 (stuk 3);
- verklaringen werkgever en kopie ID (stuk 4);
- verklaringen mannen met wie hij weggaat (stukken 5-8);
- foto's in gaybars en sauna's (stuk 9);
- betalingsbewijzen gaybars en sauna's (stuk 10);
- toegangsbewijs sauna macho en betalingsbewijs (stuk 11).

2.1.3. In een nota met opmerkingen van 30 december 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is. De commissaris-generaal brengt tevens de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- het EUAA-rapport "Country Guidance : Afghanistan" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- het EASO-rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023;
- de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 2 februari 2024;
- de EUAA *“Afghanistan: Country Focus”* van november 2024.

2.1.4. In een aanvullende nota van 20 februari 2025 legt verzoeker de volgende documenten neer:

- bewijzen gaysauna (stuk 12);
- foto's verzoeker (stuk 13);
- arbeidsovereenkomst onbepaalde duur (stuk 14).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat betreft het eerste deel van het verzoekschrift stelt de Raad vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Bij een gebrek aan dienstige argumenten tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze integraal over:

“Hoewel er in de eerste plaats niet meteen getwijfeld wordt aan uw tewerkstelling voor een steenverwerkingsbedrijf, bent u er niet in geslaagd om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat uw vader medeoprichter was van het bedrijf en dat u zelf medeverantwoordelijke werd in de laatste jaren. Vooreerst levert u geen enkel begin van bewijs dat uw vader medeoprichter was van het bedrijf. Meer nog, hoewel u beweert dat uw vader de medeigenaar en medeoprichter was van het bedrijf (NPO, p. 6 en 10), was de fabriek reeds van bij de oprichting genoemd naar H.K., (NPO, p. 9 en 11). Ook uit het overdrachtsdocument dat u voorlegde blijkt dat het bedrijf wel degelijk zijn naam droeg. Nergens wordt de naam van uw vader vermeld, wat opmerkelijk is als hij samen met H.K. het bedrijf zou opgericht hebben. Ook inde door u neergelegde documenten wordt uw vader nergens vermeld. Wanneer u hierop gewezen wordt, antwoordt u slechts dat H.K. een bekende was in het dorp en ook de nomaden hem kende en het op zijn naam werd opgericht (NPO, p. 11). Bovenstaande vaststellingen doen ernstig vermoeden dat H.K. de effectieve leiding had van het bedrijf. Ook uw eigenaarschap van het bedrijf kon u niet aannemelijk maken. De door u neergelegde documenten – drie contracten en een overdrachtsdocument - kunnen immers niet overtuigen. Zo is het in de eerste plaats bijzonder opmerkelijk dat u, als eigenaar van een bedrijf en belast met de rekeningen van aankoop en verkoop en het personeelsbestand slechts in het bezit zou zijn van vier documenten. Bovendien missen de drie met pen ingevulde bladzijden waarvan u beweert dat het contracten zijn (NPO, p. 7) bewijswaarde daar deze eenvoudigweg op elk moment door eender wie opgesteld kunnen zijn. Betreffende deze documenten kan voorts opgemerkt worden dat het louter gaat om kopieën, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden en waarvan de bewijswaarde aldus hoe dan ook bijzonder relatief is. Te meer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat vervalste documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf). De waarde van Afgaanse documenten is bijgevolg bijzonder relatief.

Op het enige niet handgeschreven document staat louter dat u in november 2020 een klerk of secretaris was in het bedrijf. Met betrekking tot het beeldmateriaal van het steenverwerkingsbedrijf – u legde zeven foto's neer van uzelf en anderen bij graafmachines en ander bouwmetaal – dient te worden gesteld dat deze beelden geen uitsluitel geven over de identiteit van de personen noch van de omstandigheden waarin deze

beelden gemaakt werden. Uit niets blijkt dan ook dat het hier gaat over H.K. en ander personeel van het bedrijf, laat staan dat hieruit blijkt dat u de eigenaar was van het bedrijf. Dat u geen overtuigende documenten met betrekking tot het steenverwerkingsbedrijf neerlegt, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid dat u de eigenaar was van datzelfde bedrijf. Bovendien bent u tegenstrijdig over de positie die u in het bedrijf bekleedde. Zo beweerde u aanvankelijk nog bij de DVZ dat u slechts een arbeider was in het bedrijf van uw vader (Verklaring DVZ, vraag 12). Later stelt u uw rol bij en poneerde dat u samen met H.K., de zakenpartner van uw vader, het bedrijf runde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat u alle rekeningen bijhield, belast was met de aan- en verkoop van materialen en de rekeningen van de dampen bijhield (NPO, p. 11), hetgeen bezwaarlijk het werk van een arbeider genoemd kan worden. Dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u mede-eigenaar was van het bedrijf dat uw vader heeft opgericht en u bijgevolg ook de aanwervingen deed blijkt bovendien uit het feit dat uw vader zes zonen heeft, maar buiten u geen enkele andere zoon werkzaam was in het bedrijf. Nog merkwaardiger is dat u de leiding van het bedrijf zou overnemen en niet uw oudste broer. Bovenstaande vaststellingen in acht genomen, wijst alles erop dat u louter een werknemer was in het bedrijf.

Daarnaast bent u er niet in geslaagd om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat een inlichtingenagent zich voordeed als kok in de fabriek om vervolgens een moord te plegen. Zo blijkt uit het feit dat hij loog over zijn afkomst dat A. reeds voor zijn tewerkstelling in het bedrijf het plan had om in alle geheimzinnigheid inlichtingenwerk op te zetten. Bij dit inlichtingenwerk kunnen echter bijzonder ernstige vraagtekens geplaatst worden. Vooreerst is het immers merkwaardig dat een medewerker van de inlichtingendienst zou onderduiken en infiltreren in een fabriek die gelegen is in een door de overheid gecontroleerd gebied (NPO, p. 6, 9 en 10). Logischer is dat een inlichtingenagent zou infiltreren in gebied dat door de taliban gedomineerd wordt. Des te opmerkelijk is dat de inlichtingenagent actief was als kok in de fabriek. Nochtans zaten de taliban aan de rivier waar de stenen voor het bedrijf werden opgehaald (NPO, p. 6, 8, 9, 19, 20, 21, 23 en 28). Hoe A. vanuit zijn functie als kok in het bedrijf informatie kon verzamelen over de taliban die aan de andere kant van de rivier waren, blijft dan ook gissen. Het nut van een job als kok in gebied dat door de overheid gecontroleerd wordt voor de inlichtingendiensten is dan ook geheel onduidelijk. Daarnaast bent u er niet in geslaagd om de moord op het talibanlid aannemelijk te maken. Hoewel u nochtans het belang van bewijsstukken hoog acht gelet op de documentatie en het beeldmateriaal van het steenverwerkingsbedrijf dat u spontaan voorlegde, toont u de moord op het talibanlid niet aan. Indien een inlichtingenagent werkelijk zoveel moeite zou doen – de man werkte vier maanden als kok (NPO, p. 13) – om de persoon in kwestie te elimineren, mag nochtans verwacht worden dat het hier gaat om een belangrijk lid van de taliban waarover enige informatie is verschenen. Dat de inlichtingendiensten zoveel moeite zouden doen om een eenvoudig lid van de taliban uit de weg te ruimen, is immers weinig geloofwaardig. U kan voorts niet met zekerheid de naam van het slachtoffer weergeven (NPO, p. 15). Wanneer gepolst wordt naar zijn achternaam, antwoordt u slechts met de algemene roepnaam voor de nomaden, namelijk 'kutchi' (NPO, p. 16). U vermoedt voorts slechts dat deze nomaden van de provincie Khost afkomstig waren (NPO, p. 16). Dat u niet meer informatie heeft over het slachtoffer van de hele zaak is niet aannemelijk.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u geïmagineerd werd omwille van gepercipieerde betrokkenheid bij de moord. Zo was u in de eerste plaats niet eens in de buurt van het incident die nacht en werd u slechts de volgende ochtend erover ingelicht (NPO, p. 11 en 17). Hierop gewezen, antwoordt u slechts dat u verantwoordelijk wordt geacht omdat u A. aannam (NPO, p. 28). Deze uitleg kan niet overtuigen gelet op uw weinig geloofwaardige verklaringen over uw eigen rol in het bedrijf alsmede de vaststelling dat H.K. eveneens een belangrijke rol in het bedrijf had. Het is dan ook niet aannemelijk dat u als enige geïmagineerd zou worden voor betrokkenheid bij de moord. Nochtans beweert u dat H.K. helemaal geen problemen had (NPO, p. 27). Meer nog, hij woont momenteel nog steeds in het land in dezelfde regio waar het bedrijf gelegen was (NPO, p. 8). Dat hij op geen enkel moment door de dorpingen of de taliban aangesproken werd over het voorval – naast het moment waarop hij hen doorverwees naar u – is niet geloofwaardig daar H.K. (mede)oprichter/verantwoordelijke was van het bedrijf dat nota bene zijn naam droeg. Aangezien het bedrijf zijn naam droeg kan bovendien verwacht worden dat ook hij een zekere mate van inspraak had bij de aanwerving van nieuwe personeelsleden, temeer daar het bedrijf slechts vier werknemers kende (NPO, p. 12). U beweert wel dat hij geen problemen had omdat hij zelf aangaf dat hij er niets mee te maken had en u aanwees als diegene die de man had aangenomen (NPO, p. 27 en 28), doch dit werpt geen ander licht op de merkwaardige vaststelling dat hij niet door de taliban geïmagineerd werd daar men mag verwachten dat ook hij, gelet op zijn functie binnen het bedrijf, op zijn minst in aanmerking kwam om grondig ondervraagd te worden over het voorval. De vaststelling dat hij op geen enkel moment problemen ondervond en nog gewoon in het land verblijft zonder problemen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de manier waarop u trachtte om problemen te voorkomen weinig overtuigend. Zo meent u dat u zelf naar Logar ging naar de plek waar A. van beweerde afkomstig te zijn om hem terug te vinden via een foto (NPO, p. 17). Gevraagd wie u aansprak, antwoordt u dat u naar verschillende huizen ging en mensen op straat aanklampte (NPO, p. 17). U meent dat u niet specifiek naar een bepaalde persoon ging, maar iedereen die u tegenkwam over hem vroeg (NPO, p. 19). In totaal betrof

het slechts vijf of zeven mensen die aan de moskee stonden (NPO, p. 19). Gevraagd waarom u bijvoorbeeld niet naar de dorpsouderen, de moellah of de malik ging, antwoordt u dat u reeds mensen tegenkwam die hem niet kenden en het dus ook niet meer nodig was om door te vragen (NPO, p. 19). Dat u wel een tocht van twee uur en half zou ondernemen (NPO, p. 17) om lukraak een handvol mensen aan te spreken over de man, maar niet eens de moeite zou doen om de prominente figuren van het dorp hierover aan te spreken, is opmerkelijk. Daarnaast beweert u dat u ook via uw collega-chauffeur – die u in contact bracht met de man (NPO, p. 13 en 19) – trachtte om meer informatie te bekomen. Ook deze had echter hoegenaamd geen informatie over de kok (NPO, p. 19). Hij wist zelfs niets over zijn familie en afkomst (NPO, p. 19). De chauffeur kende hem klaarblijkelijk slechts via een ander bedrijf waar zij eerder samenwerkten (NPO, p. 19). U weet echter niet bij welk bedrijf zij samenwerkten en bent daar ook niet gaan horen of zij meer wisten over de man (NPO, p. 19). Dat ook de persoon die u in contact bracht met de man niet meer informatie kon verstrekken en klaarblijkelijk niets over de man wist hoewel ze in het verleden reeds samenwerkten, is opvallend. Dat u vervolgens niet op zoek ging naar meer informatie over de man bij zijn vorige werkgever is ongeloofwaardig indien u werkelijk in de problemen kwam met de taliban omwille van deze onbekende man. Buiten naar Logar gaan en de ex-chauffeur aanspreken, hebt u echter niets gedaan te hebben (NPO, p. 18). Dat u omwille van de problemen niet eens naar de overheidsinstanties stapte hoewel u in een regio woonde dat volledig onder controle was van de overheid (NPO, p. 6) is weinig geloofwaardig. Ook deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Uw asielrelaas en de bedreigingen die u kreeg worden verder op fundamentele wijze ondergraven doordat u eerder bij de DVZ met geen woord repte over Z. die tijdens uw persoonlijk onderhoud nochtans door u naar voren wordt geschoven als een belangrijke protagonist. Zo stond Z. de malik te woord toen deze naar het bedrijf kwam (NPO, p. 21). Op aanraden van Z. verplaatste u vervolgens ook het bedrijf (NPO, p. 8 en 18). Bovendien kwam Z. meermaals tussen wanneer u door de dorpelingen en de taliban opgebeld werd (NPO, p. 20, 21 en 23). Het was dan ook Z. die volgens u de hele situatie verpestte doordat hij de dorpelingen probeerde omdat hij hen lafaards noemde die zich verstopten en eiste dat ze zouden ophouden met u te bellen (NPO, p. 8, 9, 20, 21 en 23). Meer algemeen was Z. dus diegene die het voor u opnam en u ondersteunde (NPO, p. 9, 20 en 22). Dat u dan ook bij de DVZ naliet om zijn naam een enkele keer te vermelden, doet de wenkbrauwen fronsen. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u bij de DV telkens onderbroken werd door de tolk en in het kort moest vertellen wat er aan de hand was en dat u wel kort vermeldde dat iemand u ondersteunde (NPO, p. 28). Deze uitleg vindt evenwel geen weerslag in het verslag dat gemaakt werd op de DVZ, dat u ter goedkeuring ondertekende. Uit dit verslag blijkt overigens hoegenaamd niet dat u het kort moest houden daar u uitgebreide verklaringen aflegde over andere protagonisten zoals H.K., A., uw broer T.G. en zelfs uw neven in Kaboel (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Het eenvoudige feit dat u Z. niet vermeldde bij de DVZ doet dan ook ernstig vermoeden dat u pas later zijn rol in uw asielrelaas toevoegde. Daar kan nog aan toegevoegd worden dat u niet weet wie hem doodde (NPO, p. 26). U heeft voorts ook geen details over zijn dood: u weet niet waar hij geraakt was en zelfs niet waar zijn lichaam teruggevonden werd (NPO, p. 26). Of zijn familieleden na zijn dood nog problemen kenden, is u eveneens onbekend, hetgeen opmerkelijk is daar u nog contact had met zijn zoon en via hem de foto's die u neerlegde bekwam (NPO, p. 27). Wat betreft deze foto's kan bovendien nog aangestipt worden dat u niet op onomstotelijke wijze aantoonde dat Z. overleden is. Aan de foto's van zijn lichaam kan immers geen waarde gehecht worden, uit niets blijkt immers waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's genomen zijn, laat staat dat er aangenomen kan worden dat de man op de foto omkwam door toedoen van de taliban. Deze vaststellingen ondermijnen eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om uw asielrelaas op een geloofwaardige manier voor te stellen. Aangezien u er niet in bent geslaagd om uw problemen aannemelijk te maken, worden ook de vervolgingsfeiten die eraan gekoppeld zijn – u haalt aan dat de taliban u kwamen zoeken en uw broer T.G. arresteerden - volledig ondermijnd.

Volledigheidshalve kan nog gewezen worden op een bevreemdende vaststelling aangaande deze bezoeken van de taliban. Zo is het bijzonder opvallend dat onbekende talibanleden niet het huis binnenkwamen en nadat ze van uw broer te horen kregen dat u niet thuis was, gewoon vertrokken (NPO, p. 24). Dat de taliban niet eens de moeite zouden doen om binnen te komen bij u thuis en genoeg zouden nemen met het antwoord dat u niet thuis was, is niet aannemelijk indien zij erop gebrand zouden zijn om u terug te vinden.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.”

“De overige door u in het kader van uw verzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Van uw paspoort en uw taskara legt u slechts een kopie neer, waardoor de authenticiteit van deze stukken niet nagegaan kan worden. Hoe dan ook wijst de reeds geciteerde informatie uit dat valse en

vervalste Afghaanse documenten gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, waardoor de bewijswaarde van Afghaanse stukken zeer relatief is.”

Verzoeker voert in de rest van zijn verzoekschrift een geheel nieuw asielmotief aan, met name het feit dat hij homoseksueel is. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk waarom hij deze vrees niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Zijn algemene verwijzingen naar zijn schaamte en homofobe omgeving kunnen niet overtuigen of zijn nalatigheid verschonen om zijn homoseksuele geaardheid eerder te vermelden tijdens de procedure. Bovendien zijn de getuigenissen die verzoeker neerlegt niet overtuigend daar deze in een gebrekkig Nederlands zijn opgesteld, maar de mannen in kwestie Vlaamse namen hebben. Ook dateert de getuigenis van B.J. (verzoekschrift, stuk 8) van 12 oktober 2023, wat ruim voor het persoonlijk onderhoud is dat plaatsvond op 30 oktober 2023. Voorts kan uit de foto's en betalingsbewijzen die verzoeker neerlegt niet worden afgeleid dat deze foto's werden genomen in “gaybars” of “gaysauna's” zoals verzoeker meent. Daarnaast wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Tot slot liggen de stukken die verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota in het verlengde van de stukken die hij reeds eerder voorlegde en doen deze geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. Verzoekers homoseksuele geaardheid is aldus niet aannemelijk, nog los van de vaststelling dat uit geen enkel element blijkt dat verzoeker deze geaardheid open beleeft en kenbaar maakt, zodat niemand in Afghanistan hiervan op de hoogte is.

Waar verzoeker verder nog verwijst de problemen die hij bij terugkeer naar Afghanistan kan ervaren als verwesterde Afghaan, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *“Afghanistan – taliban’s impact on the population”*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gepondeerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “*Country Focus Afghanistan*” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker brengt *in casu* documenten bij van zijn werkgever. Door de bestuurders van de firma wordt hij omschreven als waardevol en getalenteerd. Tevens geven de bestuurders aan dat hij zich snel heeft aangepast aan de bedrijfscultuur en respect voor diversiteit betoont en bereidheid om samen te werken met collega’s van verschillende achtergronden. Verzoeker kleedt zich op een verzorgde westerse manier. Verzoeker heeft omgang met personen van diverse nationaliteit en culturele achtergrond. Hij heeft geen bezwaar tegen alcoholgebruik en nuttigt hij zelf ook alcohol.

Verzoeker heeft zich aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Zijn ontwikkeling in België vloeit onder andere voort uit zijn ervaringen op het werk en zijn contacten met vrienden en collega’s. Hierbij heeft hij normen en waarden aangenomen die de uitdrukking vormen van fundamentele rechten en vrijheden die door de internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Deze waarden en opvattingen zijn evenwel strijdig met degene die thans gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds juli 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verder heeft verzoeker, naast een verblijf van 10 jaar in Pakistan, tot zijn meerderjarigheid in Afghanistan verbleven. Hij was meer dan twintig jaar oud toen hij uit Afghanistan is vertrokken, waardoor kan aangenomen worden dat hij reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dat verzoeker hier alcohol drinkt en zich westers kleedt is onvoldoende om een verwestering in zijn hoofde aan te tonen. Voorts voert verzoeker geen concrete elementen aan waaruit enige mate van integratie of internalisering van westerse waarden kan blijken.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kabul.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder zijn er geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen

zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP